Η' Σελίς τῶν Παιδιῶν

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ

(Ἀληθινὴ ἱστορία

Στὴν ἱσπανία τὰ γαϊδούρια καὶ τὰ μουλάρια τα περιποιοῦνται ἐξαιρετικὰ καὶ κάθε χωριάτης ἔχει τὸ ζῶο του σὰν νὰ εἶνε μέλος τῆς οἰκογενείας του. Ἂν ἤξεραν τὰ μουλάρια καὶ τὰ γαϊδούρια ποὺ ζοῦν στὴν Ἑλλάδα κατὰ ποῦ πέφτει ἡ Ἱσπανία, δίχως ἄλλο θὰ ἔτρεχαν γιὰ νὰ πᾶνε ἐκεῖ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἱσπανοὶ ἀγαποῦν τόσο πολὺ τὰ ζῶα τους, γι' αὐτὸ κι' ἐκεῖνα τοὺς εἶνε πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα καὶ τοὺς βοηθοῦν ὅποτε τύχῃ ἀνάγκη. Αὐτὸ τὸ περιστατικὸ ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ, ἔγινε τώρα καὶ λίγους μῆνες στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἱσπανίας, τὴν Μαδρίτη.

Ἕνας χωριάτης γαλατᾶς πήγαινε κάθε πρωὶ στὴ Μαδρίτη καὶ μοίραζε στοὺς πελάτας του γάλα ποὺ τὸ κουβαλοῦσε μὲ τὸ γαϊδοῦρι του. Τὸ γαϊδοῦρι αὐτὸ τὸ εἶχε στολισμένο μὲ φοῦντες καὶ κουδούνια, ὅπως εἶνε ἡ συνήθεια τοῦ τόπου. Ὁ χωριάτης σταματοῦσε μπρὸς σὲ κάθε σπίτι καὶ οἱ πελάτες του ἄκουγαν τὰ κουδουνάκια τοῦ γαϊδουριοῦ καὶ κατέβαιναν καὶ ἔπαιρναν τὸ γάλα τους.

Μιὰ μέρα ὁ καϋμένος ὁ χωριάτης ἀρρώστησε. Δὲν εἶχε κανένα γιὰ νὰ στείλῃ νὰ μοιράσῃ τὸ γάλα καὶ βρισκόταν σὲ μεγάλη στενοχώρια. Τότε ἡ γυναῖκα του τὸν συμβούλεψε νὰ στείλῃ τὸ γαϊδοῦρι μοναχό του, μ' ἕνα χαρτὶ κολλημένο ἐπάνω στὸ δοχεῖο μὲ τὸ γάλα, ποὺ νὰ γράφῃ ὅτι παρακαλοῦνται οἱ πελάτες νὰ μετρήσουν μόνοι τους τὸ γάλα τους, γιατὶ ὁ γαλατᾶς ἦταν ἄρρωστος. Ἔτσι κι' ἔγινε. Τὸ γαϊδοῦρι ξεκίνησε μόνο του γιὰ τὴν πρωτεύουσα καὶ σὲ δυὸ ὧρες γύρισε πίσω μὲ ἄδειο τὸ δοχεῖο. Εἶχε κάνει τὸ γῦρο σ' ὅλους τοὺς πελάτες καὶ καθένας εἶχε πάρει τὸ γάλα του. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἐξακολούθησε καὶ τὶς ἄλλες ἡμέρες, γιατὶ ὁ ἀφεντικὸς τοῦ γαϊδάρου ἔμεινε μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα ἀπὸ κρεββάτι.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΜΥΡΜΗΓΚΙ ΤΟΥ ΤΑΜΕΡΛΑΝΟΥ

Ὁ Ταρμελᾶνος, ὁ τρομερὸς ἀρχηγὸς τῶν Τυτάρων καὶ κατακτητὴς τῆς Ἀσίας, κάποια φορὰ νικήθηκε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του καὶ γιὰ νὰ μὴν τὸν πιάσουν αἰχμάλωτο ἀναγκάστηκε νὰ χωθῇ σ' ἕνα δάσος καὶ νὰ ζητήσῃ ἄσυλο σὲ μιὰ ἔρημη καλύβα. Ἐκεῖ, κουρασμένος, πεινασμένος, δυστυχισμένος καὶ κατάμονος, ξαπλώθηκε κατανῆς καὶ ἄρχισε νὰ συλλογίζεται τὴ δυστυχία του.

Ἐνῶ βρισκόταν βυθισμένος σὲ σκέψεις, βλέπει ἕνα μυρμῆγκι, ποὺ κουβαλοῦσε στὸ στόμα του ἕνα σπόρο τρεῖς φορὲς μεγαλύτερο ἀπ' αὐτὸ τὸ ἴδιο. Τὸ μυρμῆγκι ἔφθασε μπρὸς σ' ἕνα τοιχάκι καὶ πρὶν ἄρχίση νὰ τὸ ἀνεβαίνῃ, στάθηκε γιὰ λίγες στιγμὲς καὶ τὸ ἐξέτασε μὲ προσοχή.

Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἔπιασε πάλι τὸ φορτίο του καὶ ἄρχισε νὰ ἀνηφορίζῃ. Ὅταν ὅμως προχώρησε ὡς ἕνα ὡρισμένο σημεῖο, ὁ σπόρος τοῦ ξέφυγε ἀπὸ τὸ στόμα κι' ἔπεσε κάτω.

Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία προκάλεσε τὴν προσοχὴ τοῦ Ταμερλάνου, ποὺ ἄρχισε νὰ παρακολουθῇ μὲ ἐνδιαφέρον τὸ μυρμῆγκι. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ μυρμῆγκι εἶχε κατέβει πάλι κάτω, εἶχε ξαναφορτωθῆ τὸ σπόρο του καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν ἀνεβάσῃ στὸν τοῖχο. Μὰ πάλι τοῦ ἔπεφτε ὁ σπόρος καὶ πάλι κατέβαινε τὸ μυρμηγκάκι καὶ πάλι ἀνέβαινε. Πολλὴν ὥρα ἐξακολούθησε τὸ μυρμῆγκι αὐτὴν τὴ προσπάθεια καὶ δὲν ἀπελπίστηκε ὥσπου τὴν ἑβδομηκοστὴ φορὰ κατώρθωσε ν' ἀνέβῃ τὸν τοῖχο μαζὺ μὲ τὸ φορτίο του.

Σὰν εἶδε ὁ Ταμερλᾶνος πὼς μὲ τὴν ὑπομονὴ του τὸ μυρμῆγκι ἐπέτυχε τὸν σκοπό του, πῆρε ἀμέσως κουράγιο. Βγῆκε ἀπὸ τὴν καλύβα, μάζεψε τ' ἀπομεινάρια τοῦ στρατοῦ του, ἐπολέμησε καὶ νίκησε τοὺς ἐχθρούς του καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ ὁλόκληρη τὴν Ἀσία καὶ ν' ἀπειλήσῃ καὶ τὴν Εὐρώπη ἀκόμη. Ἔτσι τὸ μυρμῆγκι ἔγινε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὁ δάσκαλος τοῦ Ταμερλάνου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΠΕΤΕΙΝΩΝ

Τὶς ἀλεκτορομαχίες τὶς ξέρετε. Εἶνε ἕνα βάρβαρο καὶ ἀπάνθρωπο παιγνίδι ποὺ συνηθίζεται πολὺ στὴν Ἀμερική, στὴν Κίνα, στὴν Ἱσπανία καὶ σὲ διάφορα ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Κλείνουν δυὸ πετεινοὺς, ἀπὸ τὴ ράτσα ποὺ λέγονται «μαχηταὶ» σ' ἕνα μεγάλο κλουβὶ καὶ τοὺς βάζουν νὰ τσακωθοῦν μεταξύ τους. Ὁ καυγᾶς κρατεῖ ὥρα πολλή, ὡσότου ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ πετεινοὺς τεθῇ «ἐκτὸς μάχης» ἢ γίνει «νόκ - ἄουτ» ὅπως λένε στὸ μπόξ.

Οἱ θεαταὶ ποὺ παρακολουθοῦν αὐτὸ τὸ θέαμα, βάζουν στοιχήματα ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο πετεινοὺς θὰ νικήσῃ καὶ σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος χαλοῦν τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές τους, τὰ σφυρίγματά τους καὶ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς ἢ τῆς λύπης τους.

Τὸ παιχνίδι λοιπὸν αὐτὸ ἀπαγορεύθηκε τελευταίως στὸ Βέλγιο. Κι' ἕνας ἔξυπνος ἐπιχειρηματίας σκέφθηκε νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς πετεινοὺς μὲ ἄλλον τρόπο καὶ νὰ συστήσῃ «διαγωνισμοὺς πετεινολαλημιᾶ τῶν.

Κάθε διαγωνισμὸς κρατάει μιὰ ὥρα. Μπροστὰ στὰ κλουβιὰ ὅπου βρίσκεται κλεισμένος κι' ἀπὸ ἕνας πετεινός, στέκεται ὁ διαιτητὴς μὲ τὸ ρολόϊ στὸ χέρι καὶ μετράει τὰ κ ο υ κ ο ύ ρ ι κ ο υ τους. Ὅποιος πετεινὸς φωνάξει τὶς περισσότερες φορὲς μέσα σὲ μιὰ ὥρα εἶνε ὁ νικητής.

Τὸ ρεκὸρ σ' ἕνα τέτοιο διαγωνισμὸ τὸ πῆρε ὁ Καροῦζο τῶν πετεινῶν, ἕνας κόκκορας τῆς Ἰάβας, ποὺ μέσα σὲ μιὰ ὥρα ἐφώναξε 134 φορές!

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

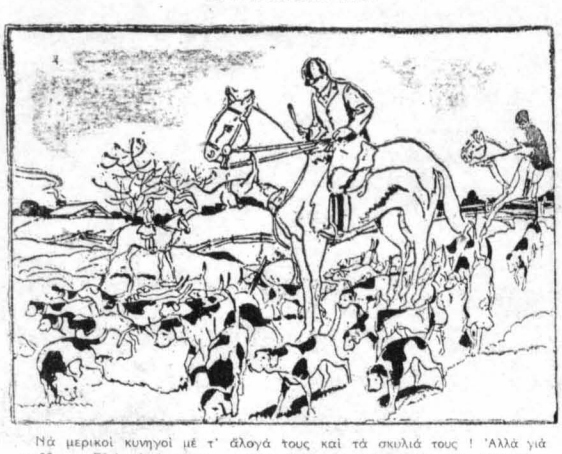

Νὰ μερικοὶ κυνηγοὶ μὲ τ' ἄλογά τους καὶ τὰ σκυλιά τους! Ἀλλὰ γιὰ σταθῆτε... Εἶν' αὐτοὶ μόνον; Μήπως ὑπάρχουν στὴν εἰκόνα καὶ ἄλλοι κυνηγοὶ καὶ ἄλογα καὶ σκυλιὰ καὶ θηράματα;

Ὑπάρχουν σᾶς λέμε ἐμεῖς. Ψάξετε λοιπὸν νὰ τοὺς βρῆτε. Καλὴ ἐπιτυχία.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΝΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΑΜΝΑΚΙ

Κρατεῖ σταμνάκι
τὸ Χριστινάκι
εἰς τὸ χεράκι
— νὰ τὸ χαρῶ —
Τρέχει στὴ βρύσι
νὰ τὸ γεμίσῃ
κρύο νεράκι
καὶ καθαρό.
Μαῦρα ματάκια
γλυκὰ χειλάκια
χρυσᾶ μαλλάκια
ἔχει λυτά...
Στὴ βρύσι τρέχει
(χαρὰ ποὺ ἔχει)
μὰ δὲν προσέχει
καὶ μιὰ φορά!
Πάφ! τὸ παιδάκι
Τσάκ! τὸ σταμνάκι
Ἄχ, Χριστινάκι,
τί συφορά!
Ἀν Χριστινάκι,
μὲ τὸ σταμνάκι
ὅποιο παιδάκι
πατεῖ στραβά,
Ὅποιο σὰν τρέχει
τὸν νοῦ δὲν ἔχει
καὶ δὲν προσέχει
Αὐτὰ τραβᾶ!

ΧΡ. ΣΑΜΑΡΤΖΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΒΥΘΟΜΕΤΡΗΣΙΣ

Τὸ πετρέλαιο καθὼς ξέρετε βρίσκεται σὲ μεγάλο βάθος καὶ γιὰ νὰ τὸ ἀνακαλύψουν πρέπει νὰ κάνουν βυθομετρήσεις, νὰ τρυπήσουν δηλαδὴ τὴ γῆ σὲ μεγάλο βάθος ὥσπου νὰ τὸ ἀνακαλύψουν. Ὅταν τὸ ἀναλύψουν ἀνοίγουν σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἕνα ἐξ ἴσου βαθὺ πηγάδι.

Ἡ βυθομετρήσεις αὐτὲς γίνονται ἀκόμη μεγαλύτερες σὲ πηγὲς πετρελαίου ποὺ ἔπαυσαν πιὰ νὰ ἀποδίδουν καὶ οἱ ἐκμεταλλευταί τους ἐλπίζουν ὅτι σκάβοντας βαθύτερα μπορεῖ ν' ἀνακαλύψουν νέα κοιτάσματα.

Ὡστόσο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φθάσῃ ὅσο βαθιὰ θέλει. Τὸ γαιοτρύπανο πολλὲς φορὲς σταματάει εἴτε γιατὶ συναντᾶ πολὺ σκληρὸ βράχο, εἴτε γι' ἄλλη αἰτία.

Ἡ μεγαλύτερη βυθομέτρησις ποὺ μπόρεσε νὰ γίνῃ ὡς τώρα ἦταν στὴν Ὄλνιε τῆς Καλιφορνίας. Ἐκεῖ μὲ τὸ γαιοτρύπανο ἄνοιξαν μιὰ τρύπα βάθους δυὸ χιλιάδων ἑξακοσίων σαράντα μέτρων! Ἂν πιστέψουμε τοὺς γεωλόγους ποὺ λένε ὅτι ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ἔχει πάχος πενήντα χιλιομέτρων, τότε μιὰ τρύπα δυὸ μισοῦ χιλιομέτρων δὲν κάνει στὸν πλανήτη μας καμμιὰ ἐντύπωσι. Θὰ τοῦ φαίνεται σὰν μιὰ ἁπλῆ γρατζουνιά!